

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Athanasius minis Imperatoris exterritus, Romam iterum confugit.
Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

nus cum gladiis eos stipat. Inde multitudinis animis terror iniectus est. Omnes itaque ad ecclesias confluunt, & tã illi, qui fidem Consubstantialis, quàm qui Arii dogma tutabantur, ad ecclesiam ire contendunt. Simul ac præfectus vna cù Macedonio Ecclesiæ appropinquabat, ingens certè metus tum multitudinem, tum milites etiam ipsos percutit. Nam quoniam tanta aderat turba, vt nullus transitus præfecto Macedonium deducendi pateret, milites multitudinem violenter trudere cœperunt, atq; cù multitudo ita coarctata esset, vt præ loci angustia secedere non posset, milites illam ex aduerso se illis opposuisse, & sua sponte transitum præfecto interclusisse arbitrati, districtis gladiis in eam impetum facere: acriter ad pugnam incumbere cœperunt. Circiter tria millia hominum, & centum quinquaginta occubuisse fertur: quorum alij à militibus trucidati, alij à multitudine oppressi interierunt. Macedonius verò post tam præclare facta, perinde ac si nihil admisisset mali, sed istorum scelerum integer & innocens fuisset, arbitrio potius præfecti quàm canone ecclesiastico in sede episcopali collocatur. Ad hunc modum igitur Macedonius, & Ariani per tantam hominum cædem ad ecclesiæ gubernationem ascenderunt. Per idem tempus Imperator amplam & magnificam ecclesiam, quæ sapientiæ nomen iam habet, construxit, eiq; ecclesiæ illâ adiunxit, quæ pacis dicitur, quæq; à patre suo, cum antea esset angusta, tum amplificata magnitudine, tum ornatu illustrata fuit. Iam verò ambæ & vno muro cernuntur circumdata, & vno nomine appellantur.

*Quod Athanasius minis Imperatoris exterritus,
Romam iterum confugit. C. A. P. XIII. -*

Eodem tempore alia falsa criminatio contra Athanasium conficta est ab Arianis, qui ad eum accusandum hanc causam conquisuerat. Iam pridem Constantinus frumeti Congiariu ecclesiæ Alexandrinæ ad pauperes alendos suppeditauerat. Istud aiunt Athanasium vendidisse, & ad suum ipsius quæstum conuertisse. Habet fidem illis Imperator: eum minatur morte multaturum. Athanasius, vbi minas Imperatoris rescuerat, se fugæ mandauit: latitauit in obscuro. Tum Iulius episcopus Romanus, cù de iniuriis Athanasio

ab A.

ab Arianis illatis certior factus esset, & literas Eusebij, qui iam mortem obierat, recepisset, Athanasium ubi de loco, in quo occultabatur, audiuerat, ad se accersit. Eodem temporis momento literæ, quas Episcopi Antiochiæ paulo ante congregati miserant, afferuntur. Porro autem aliæ literæ ab episcopis Aegypti ad eum missæ sunt: quæ quidem crimina Athanasio obiecta, perspicuè falsa esse docuerunt. Itaque Julius literis contrariis ad ipsum missis, episcopis qui Antiochiæ conuenerant per literas respondit. Ac primum docet, quantum molestiæ & acerbitalis eorum epistola ipsi attulisset: deinde eos contra ecclesiæ canones egisse, quod illum ad concilium non vocassent: quippe cum canon ecclesiasticus vetet, ne decreta absq; sententia episcopi Romani Ecclesiis sanciantur: tum fidem ab illis clam deprauari: ite, quæ erant iam pridem Tyri peruersè gesta, ea vi ac dolo, propter commentarios quosdam in Mareote ex vna parte solùm malitiosè confectos omnino transacta esse. Quinetiam quæ de Arsenio commenti fuissent, meras calumnias esse manifestò ostendit. Ista, aliaq; eius generis Julius ad episcopos Antiochiæ conuocatos pluribus verbis perscripsit. Hoc locò & epistolas ad Iulium, & eius ad alios infereremus, si non verborum earum longitudo nos ab eo faciendo auocaret. Sabinus erroris Macedoniani propugnator, de quo ià antea mentione feci, quanquã in libro eius, qui rerum in conciliis gestarum collectio inscribitur, epistolam Episcoporum Antiochiæ conuocatorum ad Iulium scriptam minimè prætermisit, epistolas tamen ipsius Iulii in eodem neutiquam intexuit. Verùm istud facere illi in more positum erat. Nam quæcunque epistolæ in conciliis conscriptæ, verbum Consubstantiale vel silentio transiere, vel penitus irritum fecere, eas studiose & diligenter citauit: contrarias autem de industria missas fecit.

*Quòd occidentalium partium Imperator à fratre
petebat, vt ad se mitteret qui de abdicatione A-
thanasij Pauliq; ratione redderent, & quòd qui
missi erant, aliam fidei expositionem secum ad-
ducebant.* CAP. XIII.

NON